

РЕШЕНИЕ

№ 4408

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3747** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

6

Образувано е по жалба на [фирма] - П. И. Ч. от [населено място], срещу акт с изх. № 01 – 6900/1309 от 28.02.2022г. на Зам. изпълнителния директор на ДФЗ – С. за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Б. земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. за кампания 2020г.

Жалбоподателят твърди, че актът е издаден в противоречие с материалния закон, което обосновава подробно. Изтъква, че ангажиментът му е само за 5.73 ха, а не за 6.23 ха, като излага подробни съображения в тази връзка. Прави искане съдът да отмени оспорения акт. В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез пълномощник. Претендират се разноски по делото.

Ответникът – Зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „З.“ [населено

място] чрез писмени бележки на процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли съда да я отхвърли по подробно изложени съображения. Претендира разноски по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] - П. И. Ч. от [населено място] е земеделски стопанин, регистриран с УРН 525596. През 2015г. е подал заявление за подпомагане с УИН 22/020715/61354, с което за първа година е кандидатствал и по направление „Б. растениевъдство“ по Мярка 11 „Б. земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. С уведомително писмо с изх. № 02 – 220 – 2600/179 от 24.02.2016г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ – С. същият е уведомен, че е одобрен за участие със всичките заявени площи в размер на 5.73 ха. Конкретните парцели и техните размери са описани в нарочна таблица към писмото – на лист 26 от делото. В писмото е посочено, че с поемането на пет годишен ангажимент за извършване на дейности по това направление, одобреният кандидат се задължава да изпълнява определени изисквания, в частност да извършва дейности по това направление върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на задължението с уговорката, че одобрената площ за прилагане на дейностите може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90% от площта по това направление се припокрива географски с площта, за която има поет биологичен ангажимент. Посочените изисквания възпроизвеждат съдържанието на чл. 6 и чл. 17, ал.1 от Наредба № 4 от 2015г.

За кампания 2020г. жалбоподателят е подал заявление за подпомагане с УИН 2208062099765 по мярка 11 „Б. земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. 23.36 ха. При подаване на заявлението е извършена автоматична проверка на въведените данни, за резултатите от която оспорващия е уведомен срещу подпис. Според посоченото в таблицата на заявените площи – на л. 43 от делото, за 2020г. той е заявил за подпомагане 23.36 ха. В същата таблица е посочено, че референтните (одобрени) парцели са с площ 6.23 ха.

Жалбоподателят е бил уведомен за започване на административното производство по издаване на оспорения акт с писмо на зам. изпълнителния директор на ДФЗ от 10.12.2021г., получено от него на 22.12.2021г. В писмото е указана възможността за оспорване на констатациите, изложени в писмото, в седмодневен срок от уведомяването за откриване на производството. По преписката няма данни, жалбоподателят да е оспорил фактическите основания за откриване на административното производство по издаване на процесния акт пред административния орган.

С акт с изх. изх. № 01 – 6900/1309 от 28.02.2022г. за прекратяване на ангажимент по мярка за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Б. земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. за кампания 2020г. заместник-изпълнителният директор на ДФЗ – С. е постановил прекратяване на ангажимента на жалбоподателя. Фактическото основание за постановяване на акта е възприетото обстоятелство, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от жалбоподателя през текущата кампания парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели е 86.36% (по-малко от допустимите 90%), което било видно от приложение № 1 към акта. Като правно основание са посочени нормите на чл. 63, т. 1 във вр. с чл. 77, т. 4, б. "в" от Регламент ЕС 1306/2013 г. и чл. 15, ал.3, т.1 от Наредба № 4 от 24.02.2015г.

Във връзка с твърдението на административния орган, че площта на парцелите, за които е поет ангажимент от страна на жалбоподателя е 6.23 ха – съдържащо се в оспорения акт и приложението към него, следва да се посочи следното: По делото не са представени каквито и да било доказателства, че през 2016г. жалбоподателят е увеличил ангажимента си до 6.23 ха – това е обяснението, което се въвежда с молбата от 30.05.2022г. от процесуалния представител на ответника, в която още се сочи, че нямат доказателствени искания и няма да представят нови доказателства по делото, въпреки указанието на съда, дадено им с определението за насрочване на делото, че в тежест на ответника е да установи фактическите основания за издаване на акта. Видно от съдържанието на жалбата, жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че през

2016г. е заявил за подпомагане 6.23 ха, но твърди, че до момента не е получавал писмо за оторизация или отказ на плащане по подаденото заявление. В представените по делото доказателства от страна на ответника не се съдържа какъвто и да било акт, от който да е видно, че ангажиментът на жалбоподателя е разширен валидно. Единственото доказателство отнасящо се за обема на поетия от жалбоподателя ангажимент по делото е писмото от 2016г., с което се удостоверява ангажимент за парцели с обща площ 5.73ха.

С оглед на установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

За да прецени основателността на жалбата, съдът съобрази следното: Съгласно чл.168 АПК във връзка с чл.142 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл.146 АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия. Проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отменянето му.

Според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "З." е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява. Съгласно чл.20а, ал.4 от ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД/772 от 08.03.2022г. последният е делегирал част от своите правомощия на зам. изпълнителния директор на фонда,

включително и да издава и подписва уведомителните писма за откриване на производство по издаване на акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 и самите актове за прекратяване. Поради това оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Актът отговаря на изискванията за форма – писмена е, в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването му. Няма основание да се приеме, че при издаването на акта са допуснати съществени процесуални нарушения, нито, че актът е издаден при превратно упражняване на власт. За да прецени съответствието на оспореният отказ с материалния закон, съдът взе предвид, че основанието за издаване на оспореното писмо е единствено възприетото обстоятелство, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от жалбоподателя през текущата кампания парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели е 86.36%., т.е по-малко от 90%, като площта на референтните парцели е 6.23ха. По съображенията, изложени по-горе, съдът приема, че доказанието по делото ангажимент на жалбоподателя е за парцели с обща площ от 5.73 ха, описани в нарочна таблица към писмото от 2016г. От представената преписка не се установява конкретно, жалбоподателят да е поемал ангажимент за посочения в оспорения акт парцел с № 21124-69-1-3 с площ 0.85 ха, за който се приема, че не е заявен през 2020г. Затова съдът приема, че установената площ от пресичане (географско пресичане между одобрените площи и тези, заявени в текущата кампания) е 5.38 ха., което е 93% припокриване спрямо 5.73 ха. По изложените съображения съдът приема, че актът е издаден при липса на соченото в него фактическо основание и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за заплащане на разноски. По делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 50лв. за държавна такса и 300лв. за адвокатски хонорар. Съдът намира, че възражението за прекомерност при този размер на уговорения и платен хонорар е неоснователно, тъй като е под предвидения минимален

размер в чл. 8, ал.2, т.7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2 и чл. 143, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] - П. И. Ч., от [населено място], [улица], вх.1, ет.6, ап. 23, акт с изх. № 01 – 6900/1309 от 28.02.2022г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ – С. за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Б. земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. за кампания 2020г.

ОСЪЖДА ДФ "З." да заплати на [фирма] - П. И. Ч., от [населено място], [улица], вх.1, ет.6, ап. 23, разноски по делото в размер на 350лв., от които 50лв. за държавна такса и 300лв. за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението му до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: